

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Mars 1885, kl. 11 f. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, i anledning af väckt motion med förslag till ändring af 15, 16 och 17 §§ i Kongl. Förordningen den 26 November 1875 angående eldfarliga oljor och vissa andra dermed jemförliga vätskor.

I motion N:o 71 har Herr A. Jönsson i Mårarp inom Andra Kam-maren föreslagit:

»att Riksdagen för sin del måtte besluta sådan förändring af 15, 16 och 17 §§ af Kongl. Förordningen af den 26 November 1875, att handlande på landet måtte erhålla tillstånd att på en gång innehafva 2,500 kannor fotogén, ungefärligen motsvarande en vagnslast på jernväg, mot vilkor att varan placeras uti en i marken beredd eller naturlig fördjupning, som hålles fri från vatten och är belägen på minst 300 meters obebygdt afstånd från andra hus, och för öfrigt till sin beskaffenhet sådan, att den icke genom diken eller andra afledningsmedel afsläpper oljan, i fall den skulle på en gång utrinna, samt för öfrigt så beskaffad, att upplagsplatsen vinner erkännande af kronolänsman eller kommunalnämndens ordförande; då det sedan må ankomma på egaren att fritt bestämma öfver vidare detaljer beträffande förvaringsplatsen; och slutligen att landthandlanden icke må varda berättigad att uti handelslokalen eller i andra till handeln hörande byggnader på en gång inrymma mer än 75 kannor.»

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.

Utskottet har tagit de af motionären framställda skälen till omför-
mällda lagförändring i öfvervägande.

Hvad först fraktskilnaden mellan hel vagnslast och mindre parti
pr jernväg angår, så utgör den på 10 mils väglängd endast omkring 1
å 1½ öre pr kanna.

Hvad trygghet mot eldsvåda vidare beträffar, så, då dels fotogén
icke är antändlig annat än vid en ganska hög temperatur, dels faran för
antändning torde vara lika stor hos den handlande, som endast innehar
75 kannor i lager, som hos den, hvilken har 300 kannor, synes den före-
slagna förändringen ej för sådan orsaks skull vara nödvändig.

Utskottet vill derjemte erinra, att genom en nedsättning i kvantite-
ten af det s. k. mindre förrådet, 300 kannor enligt nu gällande förord-
ning, till 75 kannor fotogén, som motionären föreslår, skulle man sanno-
likt försvåra handeln med denna förnödenhetsvara, enär mången handlande
å landet icke förfogar öfver så stor egovidd att han kunde förskaffa sig
sådant upplag som motionären förordar, utan måste då nöja sig med att
hemtaga endast 75 kannor på en gång.

Slutligen vill Utskottet framhålla olämpligheten af att, på sätt mo-
tionären föreslagit, ändra 15, 16 och 17 §§ af Kongl. Förordningen af
den 26 November 1875, med särskildt afseende fästadt vid handlande å
landet, ty antingen skulle förändringen blifva sådan, att handlande i stä-
derna icke kunde efterlefva den, eller också skulle tillägg göras till för-
utnämnda förordning, lämpliga endast för handlande å landet, hvarige-
nom en undantagslag skulle stiftas för de senare.

På grund af det ofvan sagda får Utskottet hemställa,

att Herr A. G. Jönssons motion icke måtte till nå-
gon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 Mars 1885.

På Utskottets vägnar:

CARL AUG. ANDERSSON.

Herr *O. Melin* har begärt få här antecknadt, att han icke delta-
git i behandlingen inom Utskottet af detta ärende.